

РЕШЕНИЕ

№ 6219

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8198** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 01.06.2020 г., постановено по НАХД № 13012 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, 116 - ти състав е отменено Наказателно постановление № НП-00085 / 15.07.2019г., издадено от зам.председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на Д. И. С., на основание чл.173, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 вр. чл.35, ал.1, т.2 и чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган, като с доводи за неправилно приложение на закона и необоснованост, се иска отмяната му и вместо това - потвърждаване на наказателното постановление като законносъобразно издадено. Мотивирани са съображения, че наказаното лице е задължено да подаде декларация за имущество и интереси пред КПКОНПИ, като в законоустановения месечен срок лицето не подало такава, което счита за неизпълнение на разписаното в закона задължение. Неправилни намира и изводите на съда относно приложението на

чл.28 ЗАНН към конкретния случай, защото характерът на засегнатите отношения изключва приложението на маловажен случай. В съдебно заседание, юрк. Т. поддържа изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване Д. И. С., в съдебно заседание, изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за неправилно.

Административен съд – София- град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че на 30.01.2019г. КПКОНПИ била уведомена от кмета на [община] за прекратяване правомощията на председателя на Общинския съвет и избора на нов, с приложен протокол №56 от проведено заседание на общинския съвет, с Решения №421 и №422 от 28.11.2018г. При проверка на постъпилите документи, на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по чл.6, ал.1, т.32 от ЗКОНПИ да подават такива по чл.37, ал.1, т. 1-6, т.9, т. 12-14 от ЗПКОНПИ, на 01.02.2019г. св.Т. / гл.инспектор в дирекция „Публичен регистър“ - КПКОНПИ / установила, че Д. С. в законоустановения едномесечен срок от избора и за Председател на общинския съвет на [община], съгласно Решение №422 по протокол от извънредно заседание на общински съвет - Златица на 28.11.2018 г., до 28.12.2018 г. вкл. не е декларирала пред КПКОНПИ имуществото си по чл.37, ал.1, т. 1-6, т.9, т. 12-14 от ЗПКОНПИ. На 07.01.2019 г. С. подала пред КПКОНПИ изискуемата се декларация за имущество и интереси.

За така констатираното нарушение по чл.38, ал.1, т. 1, вр. чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ, на 20.03.2019 г., св. Т. съставила акт за установяване на административно нарушение, подписан от С. без да дава обяснения да прави възражения. На базата на така съставения акт е издадено атакуваното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за незаконосъобразност на НП. Съдът е приел, че спрямо С. са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН, тъй като същото би се отличавало с незначителна степен на обществена опасност, като при преценката си за наличие на хипотезата на маловажен случай по чл.28 ЗАНН, вр. чл.93, т.9 НК е отчетел характера и вида на засегнатите обществени отношения и степента на засягането им. В случая, С. е декларирала изискуемите данни за имуществото и интересите си, със закъснение от по-малко е седмица и преди съставяне на АУАН, както и че С. не е санкционирана за други или подобни нарушения по ЗПКОНПИ. Посочил е, че налагането на административно наказание „глоба“, дори и в минималния размер не би отговорило на заложените в чл.12 ЗАНН цели.

Решението е правилно.

По делото не е спорно, че И. М. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1,

във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 и във връзка с чл.173, ал. 1 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. чл. 38, ал. 1, т. 1 вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. Съобразно разпоредбата на чл.6, ал. 1, т.32 от ЗПКОНПИ, лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите.

Безспорно се установява, че за Д. С., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 28.12.2018 г. да подаде декларацията. Като е подала своята декларация на 07.01.2019 г. С. е извършила вмененото ѝ административно нарушение.

Преценката дали извършеното административно нарушение е „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая преди съставяне на процесното НП и издаване на АУАН, е подала своята декларация на 07.01.2019 г. за имущество и интереси. Изцяло се споделят изводите на СРС, че с оглед забавянето-по-малко от седмица, вида на нарушението, обстоятелството, че се касае за първо нарушение и че за извършителят за първи път възниква задължение за попълване на такава декларация, то АНО е следвало да квалифицира случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай налагането на административно наказание - „глоба“ по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, дори и в минималния размер от 1000 лева е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите заложи в чл. 12 ЗАНН.

Неоснователни са доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на обществените отношения, уредени с конкретния нарушен закон. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Следва да бъде отбелязано, че законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това.

Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административно-наказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, XX касационен състав Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.06.2020 г., постановено по НАХД № 13012 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, 116 - ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.